

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 5C/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212201459
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3212201459.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci navrhovateľky: N. Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, X. B. X., zastúpená: hbr advokáti s. r. o., Obchodná 58, Bratislava, proti odporcom: 1/ N. T. W. - G. H. W., N.: 40006522, C. B. XXXX/XX, X. B. X., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., Piaristická 46/276, Trenčín, 2/ N. Y. O., nar. XX.XX.XXXX, T. U. XXXX/X, X. B. X., zastúpený Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Novomeského 1322/16, o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť odporcovi 1/ k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 1 955,23 eur na trovách právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť odporcovi 2/ k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 1 402,95 eur na trovách právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľka domáhala ochrany osobnosti a po čiastočných späťvzatiach žiadala súd zaviazať odporcu 1/ na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- eur a odporcu 2/ na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- eur. Návrh odôvodnila tým, že žije a podniká v meste X. B. X. a v nedávnej minulosti sa občiansky aktivizovala a vykonávala aj funkciu predsedníčky „záujmového združenia nájomníkov bývalých tatrováckych bytov“, ktoré v mene svojich členov, bývalých nájomcov realizovalo rôzne občianske aktivity za účelom dosiahnutia spätného prevodu tzv. tatrováckych bytov do vlastníctva Slovenskej republiky a následne do vlastníctva vtedajších nájomníkov. Najmä zásluhou aktivít tohto združenia sa nájomníci „tatrováckych bytov“ po dlhých rokoch dočkali spravodlivosti a bolo im umožnené získať byty do osobného vlastníctva. Odporca 1/ je vydavateľom reklamných novín - týždenníka BIN - Bánovské informačné noviny a dňa XX.XX.XXXX vydal XX. číslo P.. ročníka týždenníka BIN, ktoré následne aj rozdistribuoval širokej verejnosti v okrese X. nH. X.. V tomto čísle týždenníka zverejnil článok po názvom „Neboli potrestaní, ba naopak, používajú priazeň najvyšších predstaviteľov nášho štátu“, „Za šírenie nepravd verejné ospravedlnenie“. Obsahom tohto článku sú nepravdivé, poškodzujúce a zavádzajúce tvrdenia týkajúce sa navrhovateľky. Súčasťou článku sú aj vyjadrenia tretej osoby a negatívne hodnotiace komentáre autora článku nasmerované voči navrhovateľke bez toho, aby sa vydavateľ resp. autor článku aspoň pokúsil objektívne zistiť skutočný stav veci. V uvedenom čísle, ani v žiadnom inom čísle týždenníka nebol navrhovateľke poskytnutý adekvátny priestor na vyjadrenie sa k jednotlivým skutočnostiam a tvrdeniam, ktoré boli jeho obsahom. V uvedenom článku odporca 1/ zverejnil spravodajsko - publicistický článok o tom, že rozsudkom Okresného súdu X. nad Bebravou bola

navrhovateľka na základe žaloby N.. Y. O. zaviazaná verejne sa mu ospravedlniť a zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy. Článok je nevyvážený a nedáva čitateľovi možnosť vytvoriť si objektívny názor na skutočnosti, ktoré sú mu predkladané vydavateľom ako hodnoverné informácie. Čitateľ je obsahom článku manipulovaný k tomu, aby si myslel, že rozhodnutie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou je konečné a nezvratiteľné. Právoplatný rozsudok však v tomto spore nebol a ani nebude vydaný, pretože N.. Y. O. vzal žalobu späť a konanie bolo zastavené. V článku chýba akákoľvek informácia o tom, že rozhodnutie nie je konečné. Bez ohľadu na prípadnú pravdivosť, či nepravdivosť jeho obsahu, je takto zostavený článok sám osebe objektívne spôsobilý ohroziť dobré meno žalobkyne a v značnej miere znížiť jej vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti. Skladba článku a jeho obsah navodzujú u čitateľa dojem z možného prepojenia výsledkov súdneho sporu na verejnosti dobre známej a rozsiahlo medializovanej kauzy „tatrováckych bytov“ a súdneho sporu medzi odporcom 2/ a navrhovateľkou, pričom z obsahu článku môže čitateľ nadobudnúť dojem, že činnosť a postoje N.. Q. N. ako predsedníčky združenia nájomcov tatrováckych bytov treba vnímať negatívne a naopak pozitívne hodnotiť postoje a stanoviská N.. Y. O. v tejto kauze. V čase vydania inkriminovaného čísla BIN bola v plnom prúde politická kampaň pred komunálnymi voľbami, v ktorých na post primátora mesta X. nad X. kandidoval aj odporca 2/. Takto formulovaný článok mal zjavne zlepšiť názor širokej verejnosti na jeho osobu a vylepšiť jeho celkový obraz na verejnosti. Odporca 1/ publikoval článok bez toho, aby čitateľov jasne a zrozumiteľne informoval o tom, že nejde o spravodajsko-publicistický článok, ale o predvolebnú propagáciu odporcu 2/. Odporca 1/ tak zatiahol meno navrhovateľky do predvolebnej kampane s jasným cieľom využiť to účelovo v prospech odporcu 2/ bez toho, aby bola verejnosť o účelovosti tohto zverejnenia akokoľvek informovaná. Spor dvoch obyvateľov mesta X. nad X. nie je vecou oprávneného verejného záujmu a obsah tohto spravodajsko - publicistického článku ani verejnému záujmu nijak neslúži. Spôsob a dôvody (politická reklama), pre ktoré odporca 1/ zverejnil inkriminovaný článok na verejnosti, sú objektívne spôsobilé ohroziť dobré meno navrhovateľky. Nielen celkový kontext článku a jeho obsah, ale aj jednotlivé skutkové tvrdenia v ňom uvedené, sú nepravdivé resp. zavádzajúce. V osobitnom rámciku uvedeného článku je odporcom 1/ zverejnené tvrdené znenie rozsudku, ktoré nie je v súlade so znením samotného rozsudku vydaného súdom. Po vyjdení uvedeného čísla bola navrhovateľka a verejnosti (najmä od klientov správcovskej spoločnosti EKA s.r.o., ktorej je spolumajiteľkou a konateľkou) a aj v kruhu svojich príbuzných a známych konfrontovaná s otázkami týkajúcimi sa tohto sporu, pričom zo strany príbuzných a známych jej boli sprostredkované aj negatívne ohlasy verejnosti a posmešky od jej neprajníkov týkajúce sa jej osoby typu: „má čo si zaslúžila“ a pod. Vzhľadom na spôsob akým odporca 1/ rozšíril poškodzujúce informácie o navrhovateľke a na dôvody, prečo tak urobil a s ohľadom na rozsah zásahu, domáha sa navrhovateľka náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Keďže zverejnením poškodzujúcej informácie v týždenníku distribuovanom cielene v širokom okolí bydliska navrhovateľky došlo k značnej miere k zníženiu dôstojnosti jej osoby a jej vážnosti v spoločnosti, požaduje navrhovateľka od odporcu 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 5 000,- eur.

V rovnakej výške sa navrhovateľka domáhala náhrady nemajetkovej ujmy aj od odporcu 2/. Nárok voči nemu zdôvodnila tým, že odporca 2/ je pôvodcom inkriminovaného článku a tento bol inzerciou v rámci predvolebnej kampane, ktorú si u odporcu 1/ objednal odporca 2/. Značný podiel zodpovednosti za rozšírenie informácií publikovaných vydavateľom mal práve odporca 2/, ktorý tak konal z vlastnej iniciatívy, a to za účelom ovplyvniť verejnú mienku o svojej osobe a zároveň v negatívnom svetle poukázať na osobu navrhovateľky. Zo strany odporcu 2/ došlo k hrubému zneužitiu dôvery verejnosti k novinárskej práci o to viac, že verejnosti boli na jeho podnet podsúvané ním v rozpore so skutočnosťou upravené a skreslené informácie týkajúce sa prebiehajúceho súdneho konania, a to v takej intenzite, ktorá zasahuje nielen do práv navrhovateľky, ale aj do nezávislosti súdnictva. Vzhľadom na spôsob akým odporca 2/ vytvoril a zabezpečil rozšírenie poškodzujúcich informácií o osobe navrhovateľky, vzhľadom na dôvody prečo tak urobil (skrytá propagácia jeho osoby kandidáta na post primátora), s ohľadom na uvedené skutočnosti a rozsah zásahu do osobnostných práv navrhovateľky, sa táto domáha náhrady nemajetkovej ujmy od odporcu 2/.

Odporca 1/ sa k návrhu písomne vyjadril a žiadal ho zamietnuť. Uviedol, že predmetný článok bol inzerciou - komerčnou informáciou bez redakčnej úpravy, ktorú si u neho objednal odporca 2/. S poukazom na ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z. z. (ďalej aj len tlačový zákon) tak odporca 1/ nie je v tomto spore pasívne legitimovaný. Ako navrhovateľka sama uvádza v návrhu, žije a podniká v meste X. nH. X.. V rozhodujúcom období sa občiansky aktivizovala a vykonávala funkciu predsedníčky záujmového združenia nájomníkov bývalých tatrováckych bytov, ktoré realizovalo rôzne občianske aktivity za účelom dosiahnutia prevodu tzv. „tatrováckych bytov“ do vlastníctva Slovenskej republiky

a následne do vlastníctva vtedajších nájomníkov. Aktívne viedla činnosť tohto záujmového združenia, ktorého činnosť bola sledovaná verejnosťou najmä z dôvodu, že situácia okolo bývalých tatrováckych bytov vzbudzovala veľký záujem celej spoločnosti Slovenskej republiky. S prihladením na judikatúru je nesporné, že navrhovateľku, ktorej sa dotýkal aj napadnutý článok publikovaný v BIN, je potrebné považovať za osobu verejne činnú. A to z dôvodu, že sa aktívne podieľala na činnosti už spomenutého záujmového združenia nájomníkov bývalých tatrováckych bytov, v niektorých prípadoch jeho činnosť sama iniciovala, prípad tatrováckych bytov bol spoločnosťou sledovaný, médiami vysielaný a v televízii TA3 bola dokonca odvysielaná reportáž, ktorej súčasťou boli aj vyjadrenia navrhovateľky, ktoré boli aj predmetom súdneho konania v právnej veci navrhovateľa N. Y. O. proti odporkyňi N. Q. N. o ochranu osobnosti pod sp. zn. 5C/3/2010. Navrhovateľka si mala byť vedomá, že ak sa bude aktívne na poste predsedníčky záujmového združenia nájomníkov bývalých tatrováckych bytov angažovať na riešení vtedajšej situácie, bude jej konanie podliehať väčšiemu záujmu zo strany spoločnosti a z toho prirodzene vyplývajúcej väčšej kontrole. Navrhovateľka nevyužila ani jedno z práv, ktoré jej prináležia podľa tlačového zákona. V dôsledku jej nečinnosti tieto práva zanikli. Len ťažko možno predpokladať, že práva navrhovateľky boli porušené v takom rozsahu ako uvádza, keďže nevyužila ani jeden prostriedok ochrany práv, ktoré jej právny poriadok priznával. Navrhovateľka podala návrh po viac ako 1,5 roku od vydania predmetného článku a domáha sa len zaplata peňažnej sumy ako náhrady nemajetkovej ujmy a nepožaduje žiadne morálne zadosťučinenie. Doposiaľ nepredložila ani jeden hodnoverný dôkaz, ktorým by preukázala ujmu na svojich právach. Podľa odporcu 1/ je konanie navrhovateľky účelové a nedôvodné. Navrhovateľka uvádza, že jednotlivé skutkové tvrdenia v predmetnom článku sú nepravdivé, resp. zavádzajúce. Takéto tvrdenia považuje odporca 1/ za zavádzajúce a nepravdivé zo strany navrhovateľky.

Odporca 2/ sa k návrhu písomne vyjadril a žiadal ho zamietnuť. Uviedol, že je pravdou, že zverejnenie inkriminovaného článku si u odporcu 1/ objednal a odporca 1/ článok zverejnil ako platenú inzerciu. Článok však neobsahuje nepravdivé a zavádzajúce informácie. Informácie o tom, že odporca 2/ podal voči navrhovateľke žalobu na ochranu osobnosti za šírenie nepravdivých výrokov o jeho osobe, že tieto výroky boli predmetom posudzovania nároku odporcu 2/ na náhradu nemajetkovej ujmy voči navrhovateľke v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou, a že súd rozhodol v prospech odporcu 2/ rozsudkom, ktorý je v článku citovaný, možno preukázať spisovým materiálom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/3/2010. Aj keď v čase zverejnenia článku nebol rozsudok právoplatný, článok neobsahuje klamlivý údaj o tom, že právoplatnosť nadobudol, pričom tento článok treba posudzovať z hľadiska daného dňa a nie neskoršieho vývoja. Navrhovateľka sa domáha ochrany osobnosti aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5C/158/2011, a to náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú mala utrpieť zverejnením podobného článku v inom periodiku, no nepredložila jediný relevantný dôkaz o tom, že zverejnením článku bola znížená jej vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti. To, že žalobu podala navrhovateľka takmer po 1 a pol roku od zverejnenia článku v týždenníku BIN, spochybňuje, že zverejnením tohto článku utrpela nejakú ujmu. Pokiaľ by bolo zverejnením článku zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľky tak, ako to popisuje v podanom návrhu, zrejme by návrhom podaným v predmetnom konaní nežiadala len finančné, ale aj morálne zadosťučinenie.

Súd nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul právnych zástupcov účastníkov, vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov Q. K. a L. N. a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä článku týždenníka BIN č. 15, ročník VII, zo dňa 01.11.2010, zoznamu periodickej tlače, predžalobnej výzvy navrhovateľky, Rozsudku Okresného súdu nad Bebravou č. k. 5C/3/2010-112, faktúry, príjmového pokladničného dokladu a spisu Okresného súdu nad Bebravou sp. zn. 5C/3/2010.

Súd vo veci rozhodol dňa 12.09.2013 rozsudkom č. k. 5C/37/2012 - 155, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6 Co/863/2013 - 204 zo dňa 29.12.2014 na odvolanie navrhovateľky zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu súd prvého stupňa doplnil dokazovanie a vo veci znovu rozhodol. Súd prvého stupňa doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov W. T., N. Y. Z., Y. U. a X. L. a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä zápisníc zo zasadnutí Mestského zastupiteľstva Bánoviec nad Bebravou č. 23/2010 a č. 24/2010, konaných v dňoch 27.04.2010 a 29.06.2010, článku v denníku SME zo dňa 14.09.2010, ako aj jeho zverejnenia na tabuliach v bytových domoch v Meste X. nad X. s dodatočným textom, uznesení zo schôdzí vlastníkov bytov a nebytových priestorov, výpovedí zo zmlúv o výkone správy, zmluvy o združení, článkov z novín, komunikácie navrhovateľky s FNM a Ministerstvom hospodárstva SR, prehľadu

prevodu bytov, písomného vyjadrenia svedkyne T., spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4C/225/2008 a spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. BN-4C/184/2004.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že je presvedčená, že hrubým spôsobom bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv, bola poškodená jej dobrá povesť a dobré meno. Dotknutý článok jej spôsobil veľké problémy na pracovisku, v okruhu známych ako aj zdravotné problémy. Odporcovi 1/ chýbala pri uverejňovaní článku odborná spôsobilosť, keď ho mal posúdiť podľa obsahu, či ho zverejniť a či má navrhovateľka dostať automaticky právo vyjadriť sa. Schovávať sa za platenú inzerciu považuje za účelové, pretože článok nespĺňa náležitosti inzercie a ani reklamy. K časovému aspektu podania návrhu uviedla, že bola dostatočne bdelá a ostražitá a bránila sa v rámci svojich možností, nakoľko v rovnakom čase vyšli v Bánovskej televízii, v periodikách Europrofit a BIN útoky zo strany odporcu 2/ na jej osobu. Požiadala Bánovskú televíziu o vyjadrenie sa, prišli s ňou nakrútiť rozhovor, ktorý však zakázal odvysielat' vtedajší primátor mesta. Podala sťažnosť na Radu pre vysielanie a retransmisii, bola úspešná a mesto dostalo napomenutie. Pokiaľ ide o článok v Europrofite, tak občan X. sa domáhal uverejnenia reakcie navrhovateľky, prečo nedostala priestor, na čo dostal odpoveď, že p. O. si za svoje uverejnenie zaplatil a môžu uverejniť vyjadrenie navrhovateľky za cenu podľa platného cenníka. Na základe toho považovala za už nepodstatné domáhať sa toho istého aj v novinách BIN. To, že bolo dané embargo na jej vyjadrenia, považuje za jej úmyselné poškodenie. Odporca 2/ mal v tomto meste neobmedzenú moc, silné postavenie, ktoré nadobudol počas 16-tich rokov výkonu funkcie primátora a dokázal ovplyvniť a zničiť čokoľvek a kohokoľvek a navrhovateľka je toho dôkazom. Združenie nájomníkov tatrováckych bytov nebolo registrovaným občianskym združením, v roku 2010 bolo už zaniknuté a navrhovateľka nebola v žiadnych verejných funkciách, a preto nevidí dôvod, prečo by spor dvoch fyzických osôb O. - N. mal byť mediálne sledovaný. BIN sú regionálne noviny a tým sa negatívne informácie o jej osobe dostali medzi veľké množstvo ľudí ako o „babe na trhu, ktorá ohovára bývalého primátora a splnomocnenca vlády“. Navrhovateľka nepovažuje článok za inzerciu, ale za zneužitie jej mena a úspechu v kauze tatrováckych bytov v predvolebnej kampani. Odporca 1/ uvádza, že ide o zjednodušené podanie informácií. Podľa navrhovateľky však ide o informácie klamlivé, zavádzajúce a skreslené. Podľa odporcu 2/ nezáleží na ničom. Hlavne, že navrhovateľka bola krivo obvinená, a že bol zverejnený bezpredmetný prvostupňový rozsudok. V článku je uvedených veľa nepravdivých údajov, neuvádza sa v ňom, že rozsudok je neprávoplatný, nepravdivé je tvrdenie, že navrhovateľka bude musieť svoje stanovisko prehodnotiť a ospravedlniť sa za nepravdivé tvrdenia. Jediná veta, ktorú vo vysielaní uviedla bolo, že neboli potrestaní, naopak požívajú priazeň najvyšších predstaviteľov nášho štátu. Nič viac. Odporca 2/ klamal, že ho navrhovateľka obviňuje za nesprávne rozhodovanie, pretože článok a rozsudok sa netýkajú 16-tich rokov jeho výkonu funkcie primátora. Aj informáciu v článku o tom, že súpisné čísla boli pridelené predtým, než sa stal primátorom, považuje navrhovateľka za nepravdivú. Nepravdivé je ďalej to, že to bol jej zámerný pokus o podanie žaloby, no nikdy nepodala žalobu na odporcu 2/, alebo na mesto. Považuje to za klamanie verejnosti z dôvodu, aby sa niekto na základe úspechu druhej osoby opeknel. Ľudia si v hlúčkoch rozprávali o navrhovateľke a O. a zabudli aj na to, kto tie byty vybavil. Odporca 2/ z pozície moci a vplyvu sa snaží o diskrimináciu osoby navrhovateľky. Navrhovateľka nemá širokú rodinu, má len syna, na ktorého výchove jej nesmierne záleží, a ktorý bol vystavený posmeškom kamarátov, spolužiakov, ale aj iných osôb, ktoré hanlivo rozprávali o jej osobe. Známi jej volali, že čo to má znamenať, že združenie zaniklo a či ona podniká nejaké kroky ohľadne sporu voči odporcovi 2/. V čase tejto „poľovačky“ na navrhovateľku si jej neprajníci okolo seba zhromažďovali ľudí a podnecovali nespokojnosť s ňou a jej spoločnosťou ako správcom bytov, čo malo za následok výpovede zmlúv o správe a tým aj zníženie jej príjmov. Malo to negatívny vplyv na jej zdravie, keď stres spôsobuje 90 % všetkých chorôb a v súčasnosti je navrhovateľka po závažnej operácii v Národnom onkologickom ústave. Jedna z jej najbližších priateľiek, ktorá vystupovala ako svedkyňa v takomto spore s Europrofitom, požiadala navrhovateľku, aby ju nezaťahovala do týchto záležitostí, aj keď ju chápe a pozná jej situáciu. Ich vzťahy ochladli. Negatívny pohľad na osobu navrhovateľky pretrváva a tento podnecujú aj rodinní príslušníci, resp. bývalí rodinní príslušníci odporcu 2/. Tatrovácke byty zasiahli širokú verejnosť v X., na ktorých si p. O. vylomil zuby a odvtedy nie je primátorom a navrhovateľka má za to, že z týchto dôvodov srší z neho pomsta a nenávisť k jej osobe. Svojim konaním „obrala“ o majetok veľkej finančnej hodnoty p. T., u ktorého je momentálne p. O. zamestnaný. Navrhovateľka na pojednávaní ďalej uviedla, že zásah bol natoľko silný, že syn, ona a okruh ich známych narážali na opovrhovanie obyvateľmi tohto mesta. Vina rovnakým dielom prináleží obom odporcom. Aktivita v spojení s tatrováckymi bytmi bola v súvislosti s jej osobou vnímaná pozitívne a článok v týchto novinách bol ladený negatívne od začiatku až do konca. Ani v roku 2010, ani predtým a ani potom nebola navrhovateľka politicky organizovaná, ani spoločensky - verejne aktívna a v roku 2010 už vôbec nie, pretože aj aktivita tatrováckych bytov bola

ukončená v októbri 2008. Od toho času neregistrované občianske združenie nájomníkov tatrováckych bytov bolo ukončené, nikdy viac sa žiadne stretnutie, schôdza, verejné zhromaždenie nekonalo. Podľa navrhovateľky ňou tvrdený zásah do jej osobnostných práv bol jednoznačne v príčinnej súvislosti len s týmto predmetným článkom, aj keď v tom čase vyšiel podobný článok aj v inom médiu a podobný rozhovor v Bánovskej televízii, no všetko to inicioval odporca 2/. Negatívny zásah do osobnostných práv navrhovateľky sa mal týmto článkom prejavíť tak, že s viacerými priateľkami sa len tak prerušil kontakt, napr. na ulici ju niektoré nepozdravili, takisto si syn vypočul v reštaurácii rozhovor, kde navrhovateľka bola predmetom chlupskej debaty v krčme a takisto u svojich kamarátov. Priamy útok na svoju osobu zažila alebo zažívala aj na schôdzach, ktoré je ako správca zo zákona povinná zvolávať a tiež tam pocítila určitú nedôveru tých ľudí, odstup, zdržanlivosť a negatívny postoj. Toto všetko sú vlastne skutočnosti, ktoré jej ubližujú aj ako človeku a má to dopad aj na jej prácu. Pozitívna verejná mienka, ktorú si získala u ľudí prostredníctvom tatrováckych bytov, sa vlastne stratila. Nepriamym dôkazom je situácia, že všetky výpovede zmluvy s jednotlivými bytovými domami boli bez udania dôvodu, a bolo to v roku 2010. Odvtedy od navrhovateľky neodišiel žiadny bytový dom, naopak, má ich viac. Pokiaľ ide o konanie 5C/3/2010, tak navrhovateľka o tomto konaní širšiu verejnosť neinformovala, o článku v denníku SME na internete vie, no podklady autorke neposkytla a s tým, že tento článok bol zverejnený pre obyvateľov bytoviek, ktoré spravovala EKA na zamknutých oznamovacích tabuliach aj s hanlivým dodatkom k osobe p. O., nemá nič spoločné.

Odporca 1/ na pojednávaní uviedol, že v tom čase, keď vychádzali BIN, nedisponoval žiadnym redaktorom a v novinách bola len inzercia a nevychádzali články, ktoré by komentovali dianie v meste. Nebol povinný tieto články čítať. Navrhovateľka uviedla, že oslovila Bánovskú televíziu, Europrofit a vysvetlila, prečo neoslovila jeho, no nemôže ho hádzať s nimi do jedného vreca. V minulosti už takéto veci riešili a pokiaľ dotknutá strana požiadala o priestor na vyjadrenie, tak tento poskytol, aj keď dotknutá strana to nevyužila. V čase zverejnenia článku bol náklad novín 7 500 ks a boli distribuované v meste a v prímestských oblastiach. Noviny boli vkladané do schránok. V uvedenom čísle boli všetko platené články a v tom čase odporca 1/ neskúmal, či ide o kampaň. Prišiel klient, mal požiadavku na zverejnenie článku, povedali mu cenu, dodal všetky podklady, tieto odporca 1/ nespracovával, len ich na dohodnutej ploche zverejnil. Predal v podstate len plochu.

Odporca 2/ na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o to, čo ho viedlo k zverejneniu uvedeného článku, tak to bola jeho prirodzená reakcia na reportáž v TA3, kde bol osočovaný. Keď niečo vyšlo celoplošne v TA3, považoval za prirodzené reagovať na to v médiách a bolo to v danom čase preto, že to bola aktuálna informácia a krátko predtým bol vyhlásený rozsudok. Pokiaľ by to bolo vyhlásené v inom čase, tak by to zverejnil v tom čase. Bol presvedčený, že nezasiahne do nikoho práv, pretože zverejnil len to, čo bolo vynesené a nič nepridával. Článok mu pripravila redaktorka a odporca 2/ sa s ním stotožnil. Bol to jeho komentár, ktorý považuje za pravdivý. Redaktorku poznal, robila v týchto veciach a mal ju najatú v rámci volebnej kampane. V tom čase nebol primátorom, ani splnomocnencom vlády a je pravdou, že kandidoval na primátora a využíval médiá na kampaň a aj na takúto informáciu. Odporca 2/ však článok nepovažuje za súčasť svojej volebnej kampane. Po zverejnení článku mal ako kandidát míting v Mestskom kultúrnom stredisku na sídlisku U. v X. nad X., na ktorom sa zúčastnila aj p. N. a vystúpila a dala mu otázku, či nechce zväziť stiahnutie kandidatúry, lebo ľudia ho nemajú radi. O článku nebola ani zmienka. Konanie zo strany navrhovateľky považuje za zavádzanie ľudí aj súdu. Nie je zamestnancom p. T., pracuje v spoločnosti W. U., kde je jeho nadriadeným generálny riaditeľ. Ani v čase zverejnenia článku u p. T. a ani v W. U. nepracoval. Odporca 2/ na pojednávaní ďalej uviedol, že v čase vyjdenia predmetného článku nemal moc a verejne činný bol len v tom, že kandidoval na primátora mesta. Bol si vedomý toho, že nemôže zasiahnuť do práv navrhovateľky. Podľa neho bola verejne činná a ovplyvňovala verejnú mienku. Mala záujem, aby sa jej meno a aj meno odporcu 2/ verejne propagovalo, odporcu 2/ dehonestovalo. Článok - rozhovor s p. T. považuje odporca 2/ za pravdivý. Je v ňom uvedené: „do troch dní od právoplatnosti rozsudku“ a podľa odporcu 2/ aj osobe bez právnického vzdelania musí byť zrejmé, že rozsudok nie je právoplatný. S p. T. spolupracoval v rámci predvolebnej kampane. Tento článok bol reakciou na vynesení rozsudok a na osočovanie osoby odporcu 2/ na nástenkách v bytových domoch v správe EKA, s.r.o. Jeho účelom bolo informovať verejnosť, že takýto súdny spor bol a rozhodnutie prvostupňového súdu je takéto. Odporca 2/ ním chcel dosiahnuť to, že obviňovania, ktoré médiá voči nemu viedli podľa neho za plnej iniciatívy p. N., neboli pravdivé.

Svedok L. N., syn navrhovateľky, na pojednávaní uviedol, že celý problém vznikol, keď vyšiel článok v novinách BIN, ktorý veľmi účelovo popísal rozsudok tohto súdu, ktorý dal za pravdu p. O. a pre bežného

čitateľa, koho svedok pozná, to vytvorilo atmosféru, že p. O. mal pravdu, keď vyhral a p. N. je povinná sa mu ospravedlniť. Mame to spôsobilo veľkú psychickú traumu, keď veľkú časť života bezodplatne venovala kauze tatrováckych bytov, v rámci ktorej ľudia získali veľké majetky a miesto vďaka bola vláčená po súdoch p. O.. V tom čase mal svedok 22 rokov, boli sami dvaja a znášali to rovnako. Študoval v X., mama nemala muža, priateľa, ťažko to sama niesla a odrazilo sa to na jej zdravotnom stave. Mesto je malé, všetci sa poznajú, každý o každom všetko vie a jeho kamaráti mali uštipačné poznámky. Rodinná známa, ktorá v minulom spore svedčila, im povedala, aby ju do toho nezaťahovali, že chce mať pokoj. Prispelo to k ich zášti k článku a k spôsobu akým bol vytvorený, poznačilo ich to psychicky a aj spoločensky, pretože každý v tomto meste ich mal neoprávnene za klamárov. Kamaráti sa svedka pýtali, čo mama s tým O., nevydalo, asi mal pravdu. Svedok býval v X. so štyrmi X., ktorí ho podpichovali a pri nejakej debata o vreckovom mali poznámky, že mama má nakradnuté, tak nech si to svedok kúpi. Bolo to v období po zverejnení článku. Konkrétne mená nie je potrebné uvádzať, bola to široká verejnosť, kamaráti z mesta vo veku svedka. Hneď ako bol rozsudok vyhlásený, robil sa pred súdom rozhovor a fotografie. Vzhľadom k tomu, že v tom vydaní BIN bolo viacero článkov viacerých kandidátov, svedok vnímal článok ako predvolebnú kampaň, ktorú si objednal p. O.. Vnímal to ako veľmi čudnú predvolebnú kampaň, pretože iní kandidáti písali o svojej práci a svojich osobách a v tomto prípade bol na pol strany výrok rozsudku súdu a na pol strany popis situácie s komentárom p. O.. Svedok so žalobkyňou boli smutní, rozmyšľali, riešili príspevky v iných médiách, podali sťažnosť na Radu pre retransmisiu na mesto, resp. Bánovskú televíziu, ktorej bolo uložené napomenutie. Nemali sil, snažili sa to prehrýzť, boli zavretí doma. No po nadobudnutí síl a poznámkach ľudí sa rozhodli riešiť aj túto vec právnou cestou. Tento článok zmenil názor x - y ľudí na jeho mamu, no žiaden článok by nezmenil názor svedka na mamu. V čase keď článok vyšiel, boli tie noviny na stole v bare L. a tam musel svedok vysvetľovať, prečo ten spor bol, čo je to právoplatnosť rozhodnutia a uvedené reakcie kamarátov z X., s ktorými býval v X., boli na základe najmä tohto článku, pretože poznali už predchádzajúci spor, boli spolu na strednej škole, ich rodičia žijú tu v X. a oni si názory vytvárajú doma s rodičmi. Reakcia kamarátov svedka, že jeho mama si už dosť nakradla, súvisí s tou časťou článku, že mama sa bude musieť ospravedlniť O., pričom to treba chápať v širších súvislostiach a ľudia to vnímali tak a aj svedok to vnímal, že v minulosti sa pojednávalo o stovkách bytov, ktoré niekto ukradol, mama o ne bojovala, štát vyhral a za pár eur ich dal ľuďom. Potom vyšiel článok, že mama sa má ospravedlniť a p. O. vyhral nejaký súd a v týchto súvislostiach už je jedno aký. Pán O. bol vnímaný ako mesto a mesto v tom spore až do poslednej chvíle vystupovalo proti ľuďom. Svedok za nepravdivý považuje výrok, že N. sa musí ospravedlniť a to v nadväznosti na to, že rozsudok nebol právoplatný. Do jej práv zasiahol celý článok svojou povahou, konštrukciou, každým jedným slovom, aj tými, ktoré v ňom absentovali o právoplatnosti. Svedok bol niekoľko krát svedkom, ako sa cudzí ľudia negatívne vyjadrovali o žalobkyňi. Najvypuklejšim prípadom bol ten, keď v spomínanom bare brigádne pracoval ako čašník, bola tam pani, ktorú nepoznal a táto navrhovateľku označovala vulgarizmami a vyjadrovala, že navrhovateľka celý čas klamala a nabaľovala sa a teraz všetcividia, že O. mal pravdu a musí sa ospravedlniť. Svedok sa nenápadne zamiešal do debaty a keď sa tá pani dozvedela kto je, zahanbila sa a odišla.

Svedok Q. K. na pojednávaní uviedol, že keď si to prečítal trošku zainteresovaný človek, musel tým byť traumatizovaný, pretože to bola sama klebeta a lož a nečuduje sa, že to pocítila aj p. N.. Odniesla si to, zle to znášala, ľudia mali „blbé“ reči, pomaly chodila po kanáloch, no štvánica. Bojovala za občánov ohľadne bytov a určitým ľuďom sa to nemohlo páčiť. Traumatizujúcich situácií tak mala okolo seba bárskokoľko a užívala si ich naplno. Po zverejnení článku ľudia boli rozčarovaní. Pani N. urobila pre nich dobre, mesto neurobilo nič. Teraz už asi aj zabudli aj na to, že im urobila dobre. Predtým ľudia vnímali navrhovateľku veľmi dobre, pomáhala im, a preto ich aj štválo to, ako niekto o nej môže niečo také rozprávať. Niektorí sa jej potom otočili chrbtom a u niektorých sa zmenili nálady, keď dostali byty a boli zahojení. Na konkrétnych ľuď si svedok nespomenul, niektorých pozná len z videnia a je to už aj dosť dlhá doba. Na otázku, či to bolo zapríčinené len týmto článkom, svedok uviedol, že bolo toho vyše a bolo to aj týmto článkom. Po zverejnení článku vysvetľoval ľuďom nie raz o čo ide. Chodí na námestie, kde sa stretávajú s ďalšími dôchodcami, rozprávali sa o tom a pár krát vystúpil na obhajobu navrhovateľky, no niektorých ani vysvetľovanie nezaujíma. Článok by názor svedka na navrhovateľku zmenil ťažko, keď spolu pracovali v tej bytovej komisii a bol vo veci zainteresovaný. Na otázku, čo v článku považuje svedok za lož, svedok uviedol, že: „Takmer všetko, všetky tie vzťahy, nakoniec súd dosvedčil, že sme mali pravdu a vyhrali sme.“

Svedkyňa W. T. na pojednávaní uviedla, že tento článok písali spolu s odporcom 2/. Robili predvolebnú kampaň a v rámci nej dostala informáciu, že bude robiť aj na tomto článku s p. O.. Toto bolo úplne

mimo predvolebnej kampane a ani svedkyňa to tak nevnímala, pretože keby to bola kampaň, tak by sa tam snažila uviesť čo najviac informácií o tom, že kandiduje. Tam sa to nespomína. Svedkyňa si zohnala nejaké zdroje, čerpala z Bánovskej televízie (BTV) a TA3, z ktorej aj citovala. Je tu uvedený rozsudok, pričom je uvedené, že je prvostupňový, aby bolo zrejmé, že vec je ešte otvorená. Redakčná značka na konci článku patrí svedkyňi. Po vytvorení článku ho svedkyňa odovzdala grafičke, ktorá zalamuje noviny. Predpokladá, že bola zamestnankyňou p. W.. Svedkyňa si za článkom stojí aj dnes. Snažila sa získať čo najviac informácií, v článku je veľa priamych rečí a nebolo to účelové len napísať určitý článok, nedovoľuje jej to novinársky kódex. Tvorba článku bola taká, že svedkyňa si našťudovala materiály, prečítala si nejaké články, prečítala si rozsudok, stretla sa s p. O., dala mu nejaké otázky a na základe toho napísala článok. Doslovnou citáciou v článku je každá priama reč označená na začiatku a na konci úvodzovkami. Je tam citácia z TA3, druhý stĺpec a tretí riadok odspodu začína citácia odporcu 2/ a končí to tretím stĺpcom, ktorý je celý citáciou odporcu 2/. To, čo nie je v úvodzovkách, bol komentár redaktorky W. B. z TA3, kombinovaný s komentárom svedkyne a je tam vyjadrenie N.. N., ktoré odznelo v BTV. Svedkyňa neriešila, či článok bol inzerciou. Pre ňu je to článok a je na objednávateľovi a vydavateľovi, aká forma je to pre nich. Rozsudok v článku nebol celý, svedkyňa tam dala najdôležitejšiu časť, čo považovala ona za najdôležitejšie. Nedávala tam zámerne sumu, ktorú mala odporkyňa zaplatiť, pretože to považuje za súkromnú informáciu a každý čaká informáciu o financiách. V čase písania tohto článku svedkyňa vnímala navrhovateľku ako stále aktívnu s kauzou tatrováckych bytov. Rozhodnutie dať do článku plné meno navrhovateľky bolo svedkyne, pretože to meno odznelo všade inde. Svedkyňa poslala článok na autorizáciu odporcovi 2/, ktorý to schválil. Autorizácia sa podľa následného písomného oznámenia svedkyne týkala výlučne priamej reči odporcu 2/.

Svedok N.. Y. Z. k okolnostiam týkajúcim sa textov zverejnených na vývesných tabuliach v bytových domoch v roku 2010 uviedol, že je to už 5 rokov a konkrétne veci si nepamätá. V tom čase robil dôverníka a zastupoval obyvateľov ich domu. Na prízemí bytového domu sú dve skrinky. Kľúče od nich má svedok, ešte jedna osoba z domu a správca. Nevie, že by ich navrhovateľka alebo ktokoľvek iný zneužil. Nevie, či Bánovské informačné noviny, no číta noviny, ktoré bývajú pohodene vo vestibule. Vie, že sú tam Bánovské noviny, Tajms. Nepamätá si, že by niekedy čítal článok, ktorý by sa týkal navrhovateľky a odporcu 2/, tieto informácie sú pre svedka ľahostajné.

Svedok Y. U. uviedol, že domového dôverníka robil v bytovom dome na ul. J. G. O. č. XXXX asi pred 6-7 rokmi a či to bolo aj v roku 2010, nevie. V tomto roku v mesiaci júl bol p. O. u neho a ukazoval mu nejaký text, no už vtedy svedok povedal, že o tom nevie, že si na to vôbec nepamätá. Svedok Bánovské informačné noviny nepozná, nevidí, ide na operáciu očí a nejaký čas dozadu už ani nečíta. Kľúče od informačných tabulí v dome mal svedok ako domový dôverník a spoločnosť EKA, resp. p. N.. Tabula sa inak nedá odomknúť. Svedok nemá vedomosť o tom, že medzi odporcom 2/ a navrhovateľkou prebiehali spory ohľadne ochrany osobnosti, nezaujímajú ho spory iných ľudí.

Svedkyňa X. L. na pojednávaní uviedla, že bola domová dôverníčka v bytovom dome na ul. U. č. XXXX, ale už nevie, v ktorom období. Pán O. sa jej pýtal, či je dôverníčka a či tie listy boli v tých tabuliach, na čo mu povedala, že to tam bolo, lebo to tam bolo. Svedkyňa to tam nedávala, nemala ani kľúče od tých tabulí. Pani N. mala dve osoby, ktoré tam dávali veci. Konkrétne svedkyňa videla p. V. ako tam dáva nejaké listy, ale či to boli konkrétne tieto, to nevie. Pani N. mala ešte na to jednu osobu. Svedkyňa nič konkrétne o tom nevie, len bola v šoku, keď to tam videla napísané „O.-L.“ a volala susedu, aby sa išla na to pozrieť. Nevidela, že by tam niečo dávala navrhovateľka. Svedkyňa sem - tam číta Bánovské informačné noviny, no nepamätá si, či v nich niekedy niečo čítala o navrhovateľke. Konflikt s navrhovateľkou nemala, len prestala byť dôverníčkou, pretože sa jej nepáčili niektoré výroky navrhovateľky. To, čo navrhovateľka uviedla, tak to tak muselo byť. Ona sama rozhodovala „toto a toto môžete“, navrhovala dodávateľov a ako vlastníci nemohli nič. Kvôli tomuto a aj kvôli jej správaniu zmenili správcu bytov. Vie, že spor medzi navrhovateľkou a odporcom 2/ bol, ale nejako to neregistrovala. Tento neovplyvnil rozhodnutie o zmene správy bytového domu.

Z vykonaných dôkazov zistil súd tento skutkový stav:

Dňa 08.01.2010 podal odporca 2/ voči navrhovateľke žalobu, ktorou sa domáhal ochrany osobnosti. Konkrétne žiadal súd zaviazať navrhovateľku, aby sa mu ospravedlnila za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe a na svoje náklady v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zabezpečila, aby bolo v televízií TA3 v čase pred hlavným spravodajstvom odvysielané požadované ospravedlnenie.

Ďalej sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- eur. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 5C/3/2010 a vo veci bolo dňa 21.10.2010 rozhodnuté rozsudkom č. k. 5C/3/2010-112. Výrok rozsudku bol nasledovný: „Žalovaná je povinná ospravedlniť sa žalobcovi za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe a na svoje náklady v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zabezpečiť, aby bolo v televízii TA3 v čase pred hlavným spravodajstvom odvysielané nasledujúce ospravedlnenie: „Ja, N.. Q. N. sa týmto verejne ospravedlňujem bývalému primátorovi Mesta X. nad X. a súčasnému splnomocnencovi vlády SR pre územnú samosprávu Ing. Y. O. za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedla na jeho adresu v rozhovore poskytnutom pre televíziu TA3 dňa 04.11.2009 v súvislosti s kauzou tzv. tatrováckych bytov.“ Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu vo výške 3 000,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietam. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 910,40 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“ Žalovanou bola navrhovateľka v tomto konaní a voči uvedenému rozsudku podala odvolanie. Rozsudok bol vo vyhovujúcej časti a v časti o náhrade trov konania zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/21/2011-147 zo dňa 26.10.2011 a vec bola v tejto časti vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dňa 05.01.2012 zobral odporca 2/ žalobu späť a uvedené konanie bolo zastavené. Uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 11.06.2012.

Odporca 1/ bol od 01.08.2009, a to aj dňa 01.11.2010, vydavateľom týždenníka BIN - Bánovské informačné noviny. Šlo o inzertné, reklamné noviny. V čísle 15, ročník VII, vydanom dňa 01.11.2010, bol zverejnený článok s názvom „Neboli potrestaní, ba naopak, požívajú priazeň najvyšších predstaviteľov nášho štátu.“ s podtitulom „Za šírenie nepravd verejné ospravedlnenie“. Na pravej strane článku je fotografia odporcu 2/, vedľa nej a pod ňou je nasledovný text:

„Predsedníčka občianskeho združenia dnes obvinila z celej kauzy bývalého primátora a vtedajšie vedenie mesta, ktoré vraj umožnilo pochybný prevod týchto nehnuteľností na firmu T., a nevylúčila ani vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti.“. Aj táto veta, ktorá odznela v reportáži televízie TA3 po „odklepnutí“ súdom posledných 13 tatrováckych bytov súčasným nájomníkom, viedla k podaniu žaloby Ing. Y. O. na predsedníčku združenia nájomníkov Ing. Q. N.. Redaktorka televízie TA3 sa totiž pri natáčaní reportáže (zo 4. novembra 2009) odvolala na odporkyňu nasledovne: „Predsedníčka občianskeho združenia ale tvrdí, že celá záležitosť ešte nekončí, podľa nej za podozrivým predajom stálo vtedajšie vedenie mesta na čele s bývalým primátorom Y. O., ktorý je dnes splnomocnencom vlády, a tak nie je vylúčené, že podajú opäť trestné oznámenie.“. Tieto silné vyjadrenia autorky príspevku, po vyhranom súdnom spore, na Jána O. zapôsobili dosť silne, a preto sa rozhodol podať žalobu na ochranu osobnosti, v ktorej od Q. N. žiada verejné ospravedlnenie (ako sa uvádza v rozsudku). Navrhovateľ sa pokúsil aj o zmier, pred súdnym pojednávaním, na čo odporkyňa reagovala negatívne: „Kategoricky návrh odmietam a ospravedlniť sa nemienim!“ Po poslednom stretnutí oboch zainteresovaných strán na súde bude musieť odporkyňa svoje stanovisko prehodnotiť, keďže súd rozhodol v prospech žalobcu Y. O.. Spýtali sme sa na jeho stanovisko k tomuto sporu a nepravdivým vyjadreniam prezentovaným Q. N. na jeho adresu: „Nepochybne na jednej strane som rád, že súdny spor o tatrovácke byty skončil v prospech ich nájomníkov, a tým sa ukončil ich niekoľkoročný boj. Zároveň ma však mrzí, že pani Q. N. ma v súvislosti s touto kauzou obviňuje za nesprávne rozhodovanie. Súpisné čísla boli týmto domom pridelené oveľa skôr, ako som sa stal primátorom, o čom svedčí aj jej zmarený pokus o podanie žaloby na mňa / mesto. Ako som sa už vyjadril pre iné noviny, som spokojný s rozsudkom prvostupňového súdu.“ Pod článkom je značka „-km-“.

Pod týmto textom je v rámečku pod nadpisom „Rozsudok“ uvedený text: „Žalovaná je povinná ospravedlniť sa žalobcovi za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe a na svoje náklady v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zabezpečiť, aby bolo v televízii TA3 v čase pred hlavným spravodajstvom odvysielané nasledujúce ospravedlnenie: „Ja, N.. Q. N. sa týmto verejne ospravedlňujem bývalému primátorovi Mesta X. nad X. a splnomocnencovi vlády SR pre územnú samosprávu Ing. Y. O. za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedla na jeho adresu v rozhovore poskytnutom pre televíziu TA3 dňa 04.11.2009 v súvislosti s kauzou tzv. tatrováckych bytov.“. Okrem toho je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy a uhradiť súdne trovy v sume, ako bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku do troch dní od jeho právoplatnosti. “

Uvedený článok si ako inzerciu u odporcu 1/ objednal odporca 2/ a za inzerciu odporcovi 1/ zaplatil. Bolo to v čase približne troch týždňov pred voľbami do orgánov samosprávy obcí, v ktorých odporca 2/ kandidoval na funkciu primátora Mesta X. nad X..

Zo zápisníc zo zasadnutí Mestského zastupiteľstva X. nad X. č. 23/2010 a č. 24/2010, konaných v dňoch 27.04.2010 a 29.06.2010, súd zistil, že na týchto zasadnutiach vystúpili niekoľkí obyvatelia T. X. nad X. a vyjadrili nespokojnosť so správcovstvom bytov spoločnosťou EKA, s.r.o., ktorej konateľkou a spoločníčkou je navrhovateľka. Obyvatelia na zastupiteľstvách uviedli, že navrhovateľka si robí čo chce, byty nespravuje korektne, nevie odborne odpovedať na otázky a jej postoj je arogantný.

Dňa 14.09.2010 bol v denníku SME zverejnený článok informujúci o spore na ochranu osobnosti medzi odporcom 2/ ako žalobcom a navrhovateľkou ako žalovanou, ktorý bol vedený na tunajšom súde pod spisovou značkou 5C/3/2010. Tento článok bol následne zverejnený na tabuliach v bytových domoch v Meste X. nad X. s dodatočným textom „Tak O. L. má toho za ušami podstatne viac... Rozdávanie majetku mesta za babku, etc. Ale pokúšať spravodlivosť cez Bánovskú prokuratúru je viac ako naivné... :-D“.

Z predložených uznesení zo schôdzí vlastníkov bytov a nebytových priestorov a výpovedí zo zmlúv o výkone správy súd zistil, že všetky predložené výpovede zo zmlúv o výkone správy so správcom - spoločnosťou EKA, s.r.o., boli z obdobia pred zverejnením článku, ktorý je predmetom tohto konania.

Z pripojených spisov súd zistil, že konanie o určenie vlastníckeho práva k bytom v X. nad X., ktoré bolo vedené na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4C/225/2008 je právoplatne skončené a konanie o určenie vlastníckeho práva k bytom v Bánovciach nad Bebravou, ktoré je vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. BN-4C/184/2004, nie je skončené.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 2 ods. 6 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (tlačový zákon) inzercia na účely tohto zákona je oznámenie uverejnené v periodickej tlači za odplatu alebo inú protihodnotu. Inzerciou je aj reklama podľa osobitného predpisu zverejnená v periodickej tlači bezodplatne.

Podľa § 5 ods. 3 Tlačového zákona vydavateľ periodickej tlače nezodpovedá za pravdivosť informácie zverejnenej v oprave, odpovedi, dodatočnom oznámení, inzercii a za klamlivú reklamu alebo porovnávaciú reklamu; to sa nevzťahuje na inzerciu, ktorou vydavateľ periodickej tlače propaguje svoju osobu, aktivity, služby alebo produkty.

Podľa § 5 ods. 4 Tlačového zákona právo na opravu, právo na odpoveď a právo na dodatočné oznámenie nie sú odsekmi 2 a 3 dotknuté.

Podľa § 7 ods. 1 Tlačového zákona, ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie o osobe, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať o uverejnenie opravy nepravdivého skutkového tvrdenia. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní opravu uverejniť bezodplatne.

Podľa § 8 ods. 1 Tlačového zákona, ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať uverejnenie odpovede. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť bezodplatne; právo na opravu týmto nie je dotknuté.

Podľa § 9 ods. 1 Tlačového zákona, ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje skutkové tvrdenie o konaní pred orgánom verejnej moci vedenom proti osobe, na základe ktorého možno osobu presne určiť, a toto konanie bolo ukončené právoplatným rozhodnutím, má táto osoba právo žiadať uverejnenie dodatočného oznámenia o konečnom výsledku tohto konania. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní dodatočné oznámenie uverejniť bezodplatne.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh nie je dôvodný. Navrhovateľka sa v tomto konaní domáhala ochrany osobnosti, konkrétne náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do jej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, práva na súkromie a ochrany svojho mena za podľa nej nepravdivé, poškodzujúce a zavádzajúce tvrdenia týkajúce sa jej osoby, ktoré boli zverejnené v týždenníku vydávanom odporcom 1/ na objednávku odporcu 2/.

Osoba, ktorej bolo zasiahnuté do osobnostných práv neoprávneným spôsobom, má okrem iného právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za podmienky, že zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka by sa nezdalo za postačujúce najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Tento právny prostriedok ochrany osobnosti možno uplatniť žalobou voči tomu, kto za neoprávnený zásah do osobnostných práv zodpovedá, t. j. voči osobe, ktorej zodpovednosť vyplýva z hmotného práva. V prejednávanej veci mal súd za nesporne preukázané, že zverejnený článok, ktorý mal podľa tvrdení navrhovateľky zasiahnuť do jej osobnostných práv, bol uverejnený v tlači za odplatu. Podľa odporcu 1/ tak malo ísť o inzerciu, a preto odporca 1/ za pravdivosť informácii zverejnených v uvedenom článku v zmysle § 5 ods. 3 Tlačového zákona nezodpovedá. Je pravdou, že uvedené zákonné ustanovenie vylučuje zodpovednosť vydavateľa periodickej tlače. Podľa Tlačového zákona však inzerciou na účely tohto zákona je oznámenie uverejnené v periodickej tlači za odplatu alebo za inú protihodnotu. Inzerciou je aj reklama podľa osobitného predpisu zverejnená v periodickej tlači bezodplatne. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, formy a obsahu článku a viazaný názorom odvolacieho súdu dospel súd k záveru, že odporca 1/ je vo veci pasívne legitimovaný. Odporca 1/ ako vydavateľ periodickej tlače zverejnil predmetný článok na objednávku odporcu 2/ za odplatu. Týmto článok napĺňa jeden z pojmových znakov inzercie. Vzhľadom na formu a obsah článku však tento nemožno považovať za inzerciu a ani za reklamu, pretože nie je textom, ktorý by prezentoval nejaký výrobok, službu ale by išlo o oznámenie, ktoré ohlasuje niečo, čo by bolo možné z hľadiska obsahu považovať za inzerát alebo reklamu. Článok je sčasti rozhovorom a jeho súčasťou je aj hodnotiaci úsudok. Článok tak vytvára dojem, že je publicistickým článkom, komentárom a rozhovorom novinára s konkrétnou osobou. Aj keď vydavateľ nezodpovedá za pravdivosť informácie zverejnenej v inzercii alebo v reklame, zodpovedá za obsah periodika, ktoré vydáva. Uvedený článok je súčasťou periodika vydávaného odporcom 1/, pričom obsahuje údaje identifikujúce navrhovateľku, ktorá sa mala správať protiprávne, za čo sa mala ospravedlniť odporcovi 2/. Z týchto dôvodov tak nemožno uvedený článok považovať za platené tlačové oznámenie, podliehajúce obmedzeniam daným tlačovým zákonom pre inzerát alebo reklamu, ale obmedzeniam slobody prejavu spojených s ochranou práv a slobôd fyzických osôb. Pokiaľ ide o odporcu 2/, tento si uvedený článok objednal, zaplatil a v časti jeho citácií ho autorizoval. Odporca 2/ tak zodpovedá za samotný obsah článku, ako aj za to, že tento bol zverejnený. Jednoznačne je tak pasívne legitimovaný vo veci týkajúcej sa zodpovednosti za zásahy do práv a právom chránených záujmov iných osôb spôsobených týmto článkom. O vecnej pasívnej legitimácii odporcu 2/ napokon neboli žiadne pochybnosti.

Navrhovateľka sa v tomto konaní domáhala ochrany osobnosti. Predmetom ochrany je osobnosť človeka vo svojej celistvosti, ako nehmotný statok, ktorý prislúcha fyzickej osobe. Obsahom právnej úpravy ochrany osobnosti je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie, alebo porušenie práv, ktoré sú uvedené príkladom v § 11 Občianskeho zákonníka, pričom sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie, alebo narušenie chránených práv. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že predmetný článok bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie osobnostných práv navrhovateľky. Právo navrhovateľky na ochranu osobnosti tu kolidovalo predovšetkým s právom na slobodu prejavu, ale aj právom verejnosti na

informácie. Pri kolízii uvedených práv za účelom zistenia, či právu na ochranu osobnosti poskytnúť nižšiu mieru ochrany, je potrebné vykonať test proporcionality: Kto, O kom, Čo, Kde, Kedy a Ako uverejnil.

Odporca 1/ ako vydavateľ periodickej tlače, inzertných a reklamných novín BIN a odporca 2/ ako osoba verejne známa a činná - bývalý primátor mesta, bývalý politik a v čase vydania článku kandidát na primátora mesta v nadchádzajúcich voľbách zverejnili článok týkajúci sa navrhovateľky a súdneho konania, v ktorom bola ako fyzická osoba účastníčkou, žalovanou odporcom 2/ v spore o ochranu osobnosti. Z vykonaného dokazovania nebolo pritom preukázané, že by navrhovateľka bola v čase zverejnenia článku verejne činnou. Bola verejne známou osobou z obdobia, keď na verejnosti vystupovala v súvislosti so súdnymi spormi o určenie vlastníctva k bytom v X. nad X. ako predsedníčka neregistrovaného občianskeho združenia a k týmto sporom sa v médiách verejne vyjadrovala. V konaní bolo zo spisu 5C/3/2010 preukázané, že naposledy takto vystúpila v novembri 2009, keď dňa 04.11.2009 bol v televízii TA3 odvysielané jej vyjadrenie. Žiadne ďalšia, neskoršia aktivita navrhovateľky, na základe ktorej by bolo možné navrhovateľku považovať za verejne činnú, preukázaná nebola. Navrhovateľka v čase vydania článku nebola politikom, kandidátom na verejnú funkciu, ani inak verejne osobou činnou. Bola z nedávnej minulosti osobou verejne známou z titulu aktivít z minulosti, preukázateľne už nezasahujúcich do obdobia vydania sporného článku. V čase vydania článku sa navrhovateľka zaoberala prostredníctvom právnickej osoby (EKA, s.r.o.), v ktorej bola spoločníčkou a konateľkou, správou bytov vo viacerých bytových domoch v X. nad X.. Aj z tohto titulu bola známou medzi množstvom obyvateľov X. nad X.. Z týchto hľadísk však už viac nebola osobou tzv. verejného záujmu v nadväznosti na ochranu osobnostných práv, v dôsledku čoho by jej patrila znížená miera ochrany jej osobnostných práv v dôsledku záujmu o jej súkromný život zo strany verejnosti. Odporca 2/ sa snažil preukázať, že navrhovateľka bola v čase zverejnenia článku osobou verejne činnou, pričom tak mala sama vystupovať, sama mala mať záujem o prezentáciu svojej osoby na verejnosti a bol namieste záujem verejnosti o informácie o jej osobe. Odporca 2/ sa uvedené snažil preukázať tým, že v denníku SME na internete bol zverejnený článok o jeho súdnom spore o ochranu osobnosti voči navrhovateľke, pričom navrhovateľka v ňom bola označená plným menom a na tento nereagovala. Okolnosť, že o určitej osobe je niečo zverejnené a táto na zverejnené informácie nereaguje, ešte neznamená, že ju treba pokladať za osobu verejne činnú alebo že by automaticky strácala nárok na reakcie a ochranu aj voči iným zverejneným článkom. Tento článok z tohto hľadiska nič nepreukazuje. Rovnako to, že bol zverejnený na informačných tabuliach v niektorých bytových domoch v Meste X. nad X. aj s dodatkom, ktorý by mal byť hanlivý voči odporcovi 2/, nedokazuje, že ho tam zverejnila navrhovateľka, alebo že tam navrhovateľka jeho zverejnenie zabezpečila a už vôbec nie, že by preto mala byť považovaná za osobu verejne činnú. Toto nebolo preukázané ani výpoveďami svedkov Z. U. a L..

Uvedené dôkazy, ktorými sa odporca 2/ snažil preukázať, že navrhovateľka bola v čase zverejnenia článku osobou verejne činnou, boli dôkazmi, ktoré za účelom zistenia, či navrhovateľka bola alebo nebola osobou verejne činnou, bolo potrebné vykonať, a to aj v nadväznosti na závery odvolacieho súdu vo vyššie označenom uznesení. Z tohto hľadiska namietanie ich vykonania navrhovateľkou už a priori nie je dôvodné. Rovnako tak nie je dôvod a priori spochybňovať výpovede týchto svedkov z dôvodu, že ich v priebehu tohto konania pred niekoľkými mesiacmi mal navštíviť odporca 2/, nakoľko z výpovedí svedkov nevyplývalo nič, čo by v tomto smere bolo v prospech tvrdení a názorov odporcu 2/ ohľadne verejnej činnosti navrhovateľky, prípadne o jeho domnienkach o zverejňovaní článku a hanlivého dodatku na informačných tabuliach. Svedkovia prípadný predchádzajúci kontakt s odporcom 2/ vo svojich výpovediach potvrdili a podľa obsahu ich výpovedí a spôsobu ich podania tento kontakt nemal vplyv na obsah výpovedí. Okrem toho z ich výpovedí vyplynulo aj to, že o predchádzajúci spor navrhovateľky a odporcu 2/ sa nezaujímal. Z takýchto výpovedí troch nezainteresovaných osôb, odlišných od príbuzných a priateľov účastníkov, potom možno vyvodit' aj to, že informácia o súdnom spore v uvedenom článku nebola predmetom oprávneného verejného záujmu a zároveň to má vzťah aj k navrhovateľkou tvrdenému rozsahu zásahu do jej osobnostných práv. Skutočnosť, že ani v súčasnosti nie je jeden zo súdnych sporov o vlastníctvo bytov právoplatne skončený, nepreukazuje, že by navrhovateľka v tomto smere vykonávala akékoľvek aktivity, v dôsledku ktorých by bola osobou verejne činnou, ktorá by mala mať zníženú mieru ochrany osobnostných práv.

Ďalšou otázkou testu proporcionality je otázka „čo?“. Odpoveďou na túto otázku je článok v novinách BIN o súdnom spore odporcu 2/ a navrhovateľky. Zverejnený článok sa týka súdneho konania, ktoré bolo na tunajšom súde vedené pod spis. zn. 5C/3/2010. V tom konaní sa odporca 2/ skutočne domáhal voči navrhovateľke ochrany osobnosti za vyjadrenia v televízii TA3, ktoré podľa reportáže

mali patriť navrhovateľke, a ktoré on považoval za nepravdivé a za zásah do jeho osobnostných práv. Článok sa nedotýka intímnej sféry navrhovateľky. Článok popisuje uvedený súdny spor navrhovateľky a odporcu 2/, obsahuje citácie z uvedeného televízneho vysielania, časť rozsudku a komentár odporcu 2/. V článku sú osoby navrhovateľky a odporcu 2/ jednoznačne identifikovateľné, keď sú označené celým menom. Zverejnený článok nie je pre priemerného čitateľa identifikovateľný ako jednoduchá inzercia. Obsahuje oznámenie o výsledku určitého súdneho sporu, pričom bez znalosti konkrétnej veci a nedisponujúc právnickým vzdelaním, je nepravdepodobné sa domnievať, že priemerný čitateľ môže poznať, že nejde o rozhodnutie konečné, na čom nič nemení ani posledná veta uvedeného článku, keď článok má nadpis „Za šírenie neprávdy ospravedlnenie“ a v texte sa uvádza: „Po poslednom stretnutí oboch zainteresovaných strán na súde bude musieť odporkyňa svoje stanovisko prehodnotiť, keďže súd rozhodol v prospech žalobcu Y. O..“. Týmto článok ako celok vyvoláva v konečnom dôsledku pravdu skresľujúci dojem. Článok obsahuje tiež hodnotiaci úsudok autora, formulovaný ako rozhovor a skutočnosť, že sa pod ním nachádza redakčná značka „-km-“ zavádza okrem iného aj pokiaľ ide o formu tohto prejavu.

V rámci testu proporcionality je potrebné ďalej zodpovedať otázky kde, kedy a ako došlo k okolnosti, ktorú treba skúmať z hľadiska kolízie uvedených základných práv, teda kde, kedy a ako došlo k zverejneniu článku. Článok bol zverejnený v inzertných a reklamných novinách, distribuovaných v náklade 7500 kusov do schránok domácnosti v Meste X. nad X. a v jeho okolí. Bol zverejnený bez toho, aby bolo zrejmé, že ide o inzerciu alebo reklamu, bol zverejnený na objednávku odporcu 2/ a v čase krátko po rozhodnutí súdu v spore, ktorého sa článok týkal, pričom uvedený spor v tom čase nebol právoplatne (definitívne) skončený a zároveň v čase 26 dní pred voľbami do orgánov samosprávy, v ktorých v Meste X. nad X. za primátora mesta kandidoval odporca 2/, ktorý si uvedený článok aj objednal. Článok bol zverejnený bez súhlasu navrhovateľky s uvedením jej celého mena v článku a bez toho, aby navrhovateľka mala vôbec možnosť sa článku pred jeho zverejnením vyjadriť.

Navrhovateľka sa domáhala ochrany osobnosti, tvrdiac neoprávnenosť zásahu do jednotlivých hodnotových zložiek tohto jej práva, konkrétne do práva na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, práva na súkromie a ochranu svojho mena. Z vykonaného dokazovania, analýzou zisteného skutkového stavu a najmä vykonaného testu proporcionality dospel súd k záveru, že obsah zverejneného článku nebol oprávnené predmetom verejného záujmu, neobsahoval vyvážené informácie, ako celok pôsobí pravdu skresľujúco, bol vydaný bez súhlasu navrhovateľky s uvedením jej plného mena, týkal sa sporu navrhovateľky s odporcom 2/, pričom v čase jeho zverejnenia nebola navrhovateľka osobou verejného záujmu, naopak odporca 2/ ako kandidát na primátora ňou bol. Článok ako celok vytvára dojem, že navrhovateľka uviedla o odporcovi 2/ informácie, ktoré neboli pravdivé, a že za tieto sa mu musí ospravedlniť. Toto však pravdou nebolo, keďže nebolo definitívne rozhodnuté, že navrhovateľka sa o odporcovi 2/ vyjadřila nepravdivo, a že sa mu musí ospravedlniť. Z týchto dôvodov je článok jednoznačne objektívne spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľky, do ktorých aj neoprávnené zasiahol. Článok zasiahol do ľudskej dôstojnosti navrhovateľky tým, že o nej vytvoril dojem ako o osobe, ktorá sa nepravdivo vyjadřila a za svoje vyjadrenia sa musí ospravedlniť, čo však nebolo pravdou, keďže súdne rozhodnutie, na ktoré sa článok odvolával, nebolo právoplatné, pričom článok navodzoval dojem definitívneho skončenia veci. Navrhovateľka v minulosti pred zverejnením tohto článku požívala v mieste svojho bydliska úctu a vážnosť z dôvodu, že sa ako predsedníčka občianskeho združenia zasadzovala za práva nájomníkov bytov, pričom títo boli napokon úspešní, keď dosiahli prevody bytov do ich vlastníctva za podstatne nižšie, ako trhové ceny. Uvedený článok však úctu a vážnosť, ktorú požívala, narušil, keď mohol vyvolať dojem, že navrhovateľka sa vyjadřovala nepravdivo. Článok tým zasiahol aj do občianskej cti navrhovateľky. Uverejnením plného mena navrhovateľky bez jej súhlasu bolo článkom zasiahnuté aj do práva na ochranu mena navrhovateľky, keď výlučne táto bola oprávnená s ním disponovať. Článok napokon zasiahol aj súkromie navrhovateľky, hoc neobsahuje informácie týkajúce sa intímnej sféry navrhovateľky, no informuje o jej súkromnom spore, ktorý nebol oprávnené predmetom verejného záujmu.

Keďže článok preukázateľne zasiahol do práva na ochranu osobnosti, je namieste zaoberať sa v akej intenzite boli dotknuté jednotlivé zložky tohto práva a či si vzhľadom na intenzitu zásahu vyžaduje ochrana práv navrhovateľky morálne, alebo finančné zadostučinenie, ktorého sa navrhovateľka domáhala.

Návrh na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z titulu ochrany osobnosti by bol dôvodný za predpokladu, že článkom bolo zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľky takým spôsobom, že by sa zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nezdalo za postačujúce, a to najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľky alebo jej vážnosť v spoločnosti. Uvedené ustanovenie príkladom uvádza, kedy zadosťučinenie nie je postačujúcim. Ide o prípad, keď je v značnej miere znížená dôstojnosť dotknutej osoby alebo keď je v značnej miere znížená vážnosť osoby v spoločnosti. Samozrejme individuálne môžu byť preukázané aj iné okolnosti, v dôsledku ktorých by bolo zadosťučinenie nepostačujúce. Zásah do osobnostných práv navrhovateľky sa mal prejavovať tým, že ona a aj jej príbuzní mali byť konfrontovaní otázkami ohľadne zverejneného článku. Otázky príbuzných, známych a aj cudzích osôb však bez ďalšieho nepovažuje súd za taký následok, ktorý by znamenal zníženie vážnosti alebo dôstojnosti dotknutej osoby v spoločnosti v značnej miere alebo za taký následok, ktorý by z iného dôvodu dôvodil nedostatočnosť morálneho zadosťučinenia. Navrhovateľke ďalej boli príbuznými a známymi sprostredkované reakcie verejnosti, ktorými boli posmešky typu: „má čo si zaslúžila“ a aj hanlivé vyjadrenia na jej osobu. Toto jej mali sprostredkovať predovšetkým jej syn a svedok K.. Obaja svedkovia pritom zhodne uviedli, že pokiaľ ide o nich, u nich vzhľadom na predmetný článok vážnosť prípadne dôstojnosť navrhovateľky nijako neutrpela. Dopad týchto článkov mal byť na iné osoby, z ktorých ani jediná nebola konkretizovaná a ani jediná nebola navrhnutá ako svedok a uvedené dve výpovede, ktoré sú v tomto iba veľmi všeobecné, nemožno hodnotiť ako dôkaz, ktorý bez rozumných pochybností preukazuje konkrétny rozsah negatívneho následku zásahu sporného článku do osobnosti navrhovateľky, ktorý by zdôvodňoval záver o nepostačujúcom morálnom zadosťučinení. Takýmto nie je ani svedectvo syna navrhovateľky o rozhovore dvoch cudzích ľudí v bare, ktorý bol podľa popisu svedka súkromným. Okrem toho svedok N., syn navrhovateľky, nie je podľa názoru súdu v spore nestranným a objektívnym svedkom, keď uvedenú situáciu prežíval spolu s matkou a je na nej od počiatku zainteresovaný, a to aj pokiaľ ide o podaný návrh na ochranu osobnosti, keď podľa jeho výpovede bol aktívny aj vo veciach prostriedkov právnej ochrany navrhovateľky, kde rozhodovanie navrhovateľky a svedka bolo spoločné. Vyjadrenia svedkov v časti ani neboli svedeckými výpoveďami svedkov v pravom slova zmysle, teda o tom, čo svedok vlastnými zmyslami vnímal (videl, počul), ale ich názormi a hodnotením, ako napríklad: „keď sa aj s niekým rozprávam, v duchu si myslím, že N. je zlý“. Okrem toho je z výpovede svedka K. zjavné, že okrem uvedeného článku boli aj ďalšie okolnosti, ktoré navrhovateľku traumatizovali, čiže existovali aj ďalšie okolnosti, v dôsledku ktorých sa mohli zhoršiť vzťahy navrhovateľky s priateľmi, v dôsledku ktorých, ju ľudia mohli vnímať negatívne, v dôsledku ktorých sa prejavili negatíva v rôznych sférach jej života. Podľa navrhovateľky ňou tvrdený zásah do jej osobnostných práv bol jednoznačne v príčinnej súvislosti len s týmto predmetným článkom. Takéto tvrdenie však nie je ničím preukázané. Súd mal naopak preukázaných niekoľko ďalších okolností, ktoré mohli a objektívne boli spôsobilé zasiahnuť do súkromného a pracovného života navrhovateľky. Dotknutý článok mal navrhovateľke spôsobiť veľké problémy na pracovisku, v okruhu známych ako aj zdravotné problémy. Ani tieto tvrdenia navrhovateľky neboli nijakým spôsobom preukázané. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že niekoľkí obyvatelia na zasadnutiach mestského zastupiteľstva uvádzali negatívne tvrdenia na adresu navrhovateľky v súvislosti s jej prácou ako konateľky spoločnosti spravujúcej byty, keď tvrdili, že navrhovateľka si robí čo chce, byty nespravuje korektne, nevie odborne odpovedať na otázky a jej postoj je arogantný. Tieto tvrdenia odznali už niekoľko mesiacov pred tým, ako vyšiel sporný článok a zjavne v nich nie je nič, čo by malo akúkoľvek spojitosť s uvedeným článkom. Navrhovateľka ďalej tvrdila, že všetky výpovede zmluvy s jednotlivými bytovými domami boli bez udania dôvodu, a bolo to v roku 2010. Podľa navrhovateľky to mal byť dôsledok článku. Ani toto však v konaní preukázané nebolo, naopak, toto tvrdenie navrhovateľky bolo vyvrátené, keď bolo preukázané, že výpovede boli dávané v období pred zverejnením článku. Nebol tak preukázaný žiaden negatívny dopad zverejneného článku v pracovnej oblasti navrhovateľky. Naopak súd z uvedených dôkazov dospel k záveru, že ešte pred zverejnením článku bola časť obyvateľov mesta nespokojných s prácou, vystupovaním a jednaním navrhovateľky. Toto vyplýva nielen z listinných dôkazov (výpovedí zmlúv a zápisníc zo zastupiteľstiev a zápisníc zo schôdzí vlastníkov), ale aj z výpovede svedkyne L., ktorá potvrdila, že kvôli správaniu a rozhodovaniu navrhovateľky zmenili v bytovom dome správcu bytov. Aj keď uvedený článok nepochybne bol spôsobilý narušiť úctu a vážnosť, ktorú navrhovateľka požívala, keď mohol vyvolať dojem, že navrhovateľka sa vyjadrovala nepravdivo, mohli byť tieto atribúty osobnostných práv narušené aj vyššie uvedenými okolnosťami, a to v dôsledku správania sa samotnej navrhovateľky ako osoby konajúcej za správcu bytov voči vlastníkom bytov a v nadväznosti na ne negatívnym vyjadrovaním sa obyvateľmi o navrhovateľke v dôsledku jej práce. Konkrétny negatívny následok v osobnostných právach navrhovateľky, ktorý by bol v priamej príčinnej súvislosti so zverejnením článkom, a ktorý by bol takého charakteru, aby navrhovateľke bolo možné priznať náhradu nemajetkovej ujmy,

preukázaný nebol. Pokiaľ ide o aspekt publicity, teda že článok vyšiel v novinách s nákladom 7500 kusov, čím sa mohol dostať do povedomia širokej verejnosti a už tým bol spôsobilý neoprávnené zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľky, tak áno, s takýmto argumentom je možné sa stotožniť. Bez ďalšieho však nie je možné stotožniť sa s tým, že široká publicita článku bola spôsobilá zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľky takým spôsobom, že by si ochrana jej práv vyžadovala náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Zákon príkladom uvádza, že takéto právo má osoba v prípade, ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Zákonné ustanovenie je konštruované tak, že formulácia „bola znížená“ je hypotézou, ktorá musí byť v konaní konkrétnym spôsobom preukázaná, pričom nestačí, ak neoprávnený zásah do osobnostných práv je spôsobilý takejto intenzity, ale intenzita zásahu v uvedenom rozsahu musí byť aj preukázaná. Rozsah zásahu odporcov do osobnostných práv navrhovateľky v takej intenzite, že by navrhovateľke vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, však preukázaný nebol. Rovnako tak nebola preukázaná ani žiadna iná skutočnosť, odôvodňujúca nárok navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. V konaní boli vypočutí svedkovia Z., U. a L., teda osoby bez bližšieho príbuzenského alebo priateľského alebo nepriateľského pomeru k jednému z účastníkov. Z ich výpovedí vyplynulo, že sa o predchádzajúci spor navrhovateľky a odporcu Z/ a článok ani nezaujímali. V súvislosti so svedeckými výpoveďami týchto osôb tak aj samotný náklad periodika ešte neznamená, že je preukázateľne v tomto rozsahu aj čítaný. Tvrdený zásah do zdravia navrhovateľky preukázaný nebol vôbec, zásah do súkromia nastal, avšak v miere, ktorá bola nie významnou, keď samotná navrhovateľka uviedla, že nemá širokú rodinu, má len syna, pričom na tento článok nemal negatívny vplyv v zmysle, že by zmenil na navrhovateľku názor. Tvrdenia o ochladnutí priateľských vzťahov, a že k ním došlo v príčinnej súvislosti s článkom, preukázané neboli, naopak ani svedka K. článok neovplyvnil v tom, aby zmenil svoj postoj k navrhovateľke. Pokiaľ ide len o samotné neoprávnené použitie mena navrhovateľky, tak v dôsledku tohto tiež nie je namieste priznávať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď toto bolo verejnosti známe aj v súvislosti so sporom (5C/3/2010), o ktorom informoval minimálne denník SME. Okrem toho významnými sú aj tie okolnosti, že navrhovateľka bezprostredne po zverejnení článku nevyužila prostriedky ochrany svojich práv, ktoré jej poskytoval Tlačový zákon, a to právo žiadať o uverejnenie opravy, alebo právo žiadať o uverejnenie odpovede, alebo právo žiadať o uverejnenie dodatočného oznámenia o ukončení výsledku súdneho konania 5C/3/2010. V rozpore s tvrdeniami navrhovateľky o rozsahu zásahu v jej pracovnej oblasti je potom aj jej ďalšie tvrdenie o tom, že od roku 2010 jej spoločnosti pribudli domy, ktorých správu vykonáva. Jednoznačne tak nie je preukázaný taký rozsah a taká intenzita zásahu odporcov prostredníctvom zverejneného článku do osobnostných práv navrhovateľky, že by jej patrila náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Súd ďalej uvádza, že nevidí absolútne žiaden súvis s vyjadrením kamarátov svedka Igaza, že „mama má nakradnuté“ a zverejneným článkom. Z uvedeného je jednoznačný záver aj v tom, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi publikovaným článkom a prípadnou ujmom na osobnostných právach žalobkyne, že by bolo namieste priznanie finančného zadosťučinenia. O., že prípadné morálne zadosťučinenie napr. vo forme verejného ospravedlnenia by bolo kontraproduktívne vo vzťahu k navrhovateľke, považoval súd za neopodstatnené, účelové a zjavne v logickom rozpore v nadväznosti na jej ďalšiu argumentáciu o závažnosti ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená v spoločnosti a v širokom okolí jej bydliska. Veď práve zadosťučinenie vo forme napr. verejného ospravedlnenia, zverejnenie odpovede, opravy alebo dodatočného oznámenia v danom periodiku je v takom prípade na prvom mieste a len toto pôsobí v širšom okolí žalobkyne a v spoločnosti, než iba finančné zadosťučinenie, o ktorom sa môže dozvedieť podstatne menej ľudí.

Z uvedených dôvodov súd návrh ako nedôvodný zamietol. Súd vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi s výnimkou oboznámenia spisu tunajšieho súdu 5C/158/2011, v ktorom sa navrhovateľka domáhala ochrany osobnosti voči inému subjektu na základe článku obdobného tomu, ako bol zverejnený v týždenníku BIN. Tento dôkaz navrhol odporca Z/ a malo ním byť preukazované, že v inej veci neuniesla navrhovateľka dôkazné bremeno o tom, že zverejnením článku bola znížená jej vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti. Tento dôkaz považoval súd za nadbytočný a pre toto konanie nepodstatný. To či v inej, hoc podobnej veci, navrhovateľka niečo preukázala alebo nie, nemá význam z hľadiska tejto veci a preukazovania dôvodnosti uplatneného nároku v tejto veci. Súd považuje ďalej za potrebné uviesť, že vykonal dôkazy - oboznámil listiny predložené účastníkmi, ktoré však po oboznámení sa s ich obsahom vyhodnocuje ako irelevantné z hľadiska tohto sporu, a preto tieto v skutkových zisteniach a ani v hodnotení dôkazov neuvádza. Ide o písomnú komunikáciu štátnych orgánov a navrhovateľky z obdobia pred niekoľkými rokmi pred uverejnením sporného článku a o články v novinách pred niekoľkými

rokov pred uverejnením sporného článku, hoc sa akokoľvek dotýkajú navrhovateľky, no nemajú časový a ani vecný súvis s prejednávanou vecou. Rovnako to platí aj o prehľade právnych vzťahov k bytom. Predložená zmluva o združení preukazuje len začiatok činnosti združenia, no nie jeho ukončenie, ale ani žiadne konkrétne aktivity navrhovateľky, prípadne iné skutočnosti, v dôsledku ktorých by boli dôvodné iné závery súdu než tie, ktoré sú uvedené vyššie.

V závere zrušujúceho uznesenia odvolací súd zdôraznil, že úlohou súdu je rozhodnúť spravodlivo v súlade s rímsko-právnou zásadou *ex aequo et bono* (rozhodnutie sporu podľa slušnosti a spravodlivosti), aby rozhodnutie korešpondovalo so spravodlivým usporiadaním vzťahov medzi účastníkmi posudzovaného súdneho konania. Podľa názoru súdu je takým rozhodnutie o nepriznaní náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľke, ktorá sa jej domáhala bez toho, aby žiadala v prvom rade morálne zadosťučinenie, pričom ju odôvodňovala takou mierou a intenzitou zásahu, ktorá preukázateľne ani nenastala a ani nastať nemohla, pretože navrhovateľkou tvrdené následky zásahu tu boli skôr, než vôbec nastal alebo mohol nastať samotný zásah do jej práv sporným článkom. Toto rozhodnutie neznamena, že navrhovateľke nepatrí žiadna satisfakcia za neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, no podľa názoru súdu by postačujúcou bolo morálne zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré by bolo vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci spravodlivé, avšak takéhoto sa navrhovateľka nedomáhala.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd návrh v celom rozsahu zamietol a odporcovia tak mali plný úspech vo veci, a preto rozhodol súd o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal odporcom náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd zaviazal navrhovateľku na zaplatenie trov konania odporcovi 1/ v celkovej výške 1 955,23 eur, ktoré mu vznikli ako trovy právneho zastúpenia, keďže v konaní bol zastúpený advokátom. Súd zaviazal navrhovateľku na zaplatenie trov konania odporcovi 2/ v celkovej výške 1 402,95 eur, ktoré mu vznikli ako trovy právneho zastúpenia, keďže v konaní bol zastúpený advokátom. Trovy právneho zastúpenia boli priznané a vypočítané v súlade s ustanoveniami § 10 ods. 1, ods. 8, § 14 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). Trovy právneho zastúpenia odporcu 1/ pozostávajú z nasledovných položiek:

- suma 118,70 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 06.11.2012, z režijného paušálu 7,63 eur a DPH 20 %,
- suma 118,70 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 13.11.2012, z režijného paušálu 7,63 eur a DPH 20 %,
- suma 228,47 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 06.06.2013, z režijného paušálu 1 x 7,81 eur a DPH 20 % (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako štyri hodiny),
- suma 228,47 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 12.09.2013, z režijného paušálu 1 x 7,81 eur a DPH 20 % (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny),
- suma 118,92 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 11.11.2013 - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky, režijný paušál 7,81 eur a 19,82 eur ako 20 % DPH k trovám tohto úkonu,
- suma 229,16 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 26.05.2015, z režijného paušálu 1 x 8,39 eur (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny) a 38,19 eur ako 20 % DPH k trovám tohto úkonu,
- suma 119,62 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 20.08.2015, režijného paušálu 8,39 eur a 19,94 eur ako 20 % DPH k trovám tohto úkonu,
- suma 119,62 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 27.10.2015, režijného paušálu 8,39 eur a 19,94 eur ako 20 % DPH k trovám tohto úkonu,
- suma 119,62 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 12.11.2015, režijný paušál 8,39 eur a 19,94 eur ako 20 % DPH k trovám tohto úkonu,
- suma 119,62 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 16.11.2015, režijného paušálu 8,39 eur a 19,94 eur ako 20 % DPH k trovám tohto úkonu,

- náhrada 52,04 eur za stratu času štyroch polhodín strávených cestou na pojednávanie dňa 06.06.2013 z O. do X. nad X. a späť (v sume 13,01 eur za každú aj začatú polhodinu),
- náhrada 52,04 eur za stratu času štyroch polhodín strávených cestou na pojednávanie dňa 12.09.2013 z O. do X. nad X. a späť (v sume 13,01 eur za každú aj začatú polhodinu),
- náhrada 55,92 eur za stratu času štyroch polhodín strávených cestou na pojednávanie dňa 26.05.2015 z O. do X. nad X. a späť (v sume 13,98 eur za každú aj začatú polhodinu),
- náhrada 55,92 eur za stratu času štyroch polhodín strávených cestou na pojednávanie dňa 20.08.2015 z O. do X. nad X. a späť (v sume 13,98 eur za každú aj začatú polhodinu),
- náhrada 55,92 eur za stratu času štyroch polhodín strávených cestou na pojednávanie dňa 27.10.2015 z O. do X. nad X. a späť (v sume 13,98 eur za každú aj začatú polhodinu),
- náhrada 55,92 eur za stratu času štyroch polhodín strávených cestou na pojednávanie dňa 16.11.2015 z O. do X. nad X. a späť (v sume 13,98 eur za každú aj začatú polhodinu),
- cestovné náhrady v sume 20,31 eur za cestu na pojednávanie dňa 06.06.2013 z O. do X. a späť (základná náhrada za 1 km 0,183 eur x 62 km + náhrada za spotrebované pohonné látky pri spotrebe 10,6 l pohonných hmôt na 100 km, cene 1,364 eur za 1 l pohonných látok a 62 prejdených kilometroch),
- cestovné náhrady v sume 20,60 eur za cestu na pojednávanie dňa 12.09.2013 z O. do X. nad X. a späť (základná náhrada za 1 km 0,183 eur x 62 km + náhrada za spotrebované pohonné látky pri spotrebe 10,6 l pohonných hmôt na 100 km, cene 1,409 eur za 1 l pohonných látok a 62 prejdených kilometroch),
- cestovné náhrady v sume 16,73 eur za cestu na pojednávanie dňa 26.05.2015 z O. do X. nad X. a späť (základná náhrada za 1 km 0,183 eur x 62 km + náhrada za spotrebované pohonné látky pri spotrebe 6,4 l pohonných hmôt na 100 km, cene 1,357 eur za 1 l pohonných látok a 62 prejdených kilometroch),
- cestovné náhrady v sume 16,62 eur za cestu na pojednávanie dňa 20.08.2015 z O. do X. nad X. a späť (základná náhrada za 1 km 0,183 eur x 62 km + náhrada za spotrebované pohonné látky pri spotrebe 6,4 l pohonných hmôt na 100 km, cene 1,33 eur za 1 l pohonných látok a 62 prejdených kilometroch),
- cestovné náhrady v sume 16,12 eur za cestu na pojednávanie dňa 27.10.2015 z O. do X. nad X. a späť (základná náhrada za 1 km 0,183 eur x 62 km + náhrada za spotrebované pohonné látky pri spotrebe 6,4 l pohonných hmôt na 100 km, cene 1,202 eur za 1 l pohonných látok a 62 prejdených kilometroch),
- cestovné náhrady v sume 16,19 eur za cestu na pojednávanie dňa 16.11.2015 z O. do X. nad X. a späť (základná náhrada za 1 km 0,183 eur x 62 km + náhrada za spotrebované pohonné látky pri spotrebe 6,4 l pohonných hmôt na 100 km, cene 1,221 eur za 1 l pohonných látok a 62 prejdených kilometroch).

Súd odporcovi 1/ nepriznal odmenu vo výške trojnásobku základnej sadzby tarifnej odmeny za zastupovanie odporcu 1/ pred súdom na pojednávaní dňa 06.06.2013, ale iba vo výške dvojnásobku. Pojednávanie síce trvalo viac, ako štyri hodiny, no pokiaľ úkon trvá viac ako štyri hodiny, tak advokátovi v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky patrí odmena za každé dve skončené hodiny. Pojednávanie však netrvalo celých 6 hodín. Pokiaľ úkon trvá menej ako štyri hodiny a viac ako dve hodiny, tak len v tom prípade patrí advokátovi odmena za každé dve začaté hodiny (napr. za pojednávanie trvajúce 2 hod. 10 min.). Súd odporcovi 1/ nepriznal ani dva resp. viac režijných paušálov k zastupovaniam na pojednávaniach, ktoré presiahli dve hodiny, pretože režijný paušál patrí za každý úkon právnej služby a úkon právnej služby je len jeden, a to zastupovanie na pojednávaní (resp. konanie pred súdom) bez ohľadu na jeho dĺžku. V závislosti od dĺžky konania pred súdom sa odvíja iba odmena, nie paušál. Náhradu za stratu času si advokát odporcu 1/ v prípade všetkých ciest na pojednávania a z pojednávaní konaných v roku 2015 vyúčtoval sumou vždy 104,08 eur ako dvojnásobok sumy 13,98 eur. Cesta z O. do X. nad X. a späť trvá v rozsahu štyroch začatých polhodín, pričom za každú aj začatú polhodinu patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu, čo je 1/60 zo sumy 839,- eur, teda suma 13,98 eur. Štvornásobok tejto sumy je 55,92 eur, ktorá patrí ako náhrada za stratu času advokátovi odporcu za každú jeho spiatočnú cestu z miesta jeho sídla do miesta pojednávania. Vyčíslenie náhrady za stratu času advokátom odporcu 1/ jednotlivo v sume 104,08 eur je tak nedôvodné. Súd vyčíslił pri zadaní rovnakých údajov ako advokát odporcu 1/ cestovné náhrady za cestu na pojednávanie dňa 20.08.2015 v sume 16,62 eur a nie 16,63 eur. Súd nepriznal odporcovi 1/ odmenu a režijný paušál za úkon označený ako nahliadnutie do súdneho spisu zo dňa 25.05.2015, nakoľko tento nepovažoval za úkon potrebný na účelné bránenie práva odporcu 1/.

Trovy právneho zastúpenia odporcu 2/pozostávajú z nasledovných položiek:

- odmena 91,29 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 06.07.2012 a režijný paušál 7,63 eur,
- odmena 91,29 eur za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 28.09.2012 a režijný paušál 7,63 eur,

- suma 190,39 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 06.06.2013 a z režijného paušálu 1 x X,XX eur (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako štyri hodiny),
- suma 190,39 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 12.09.2013, z režijného paušálu 1 x 7,81 eur (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny),
- suma 115,72 eur predstavujúca 20 % DPH z uvedených odmien a náhrad právneho zástupcu žalovaného 2/,
- odmena 91,29 eur za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 22.11.2013 - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky, režijný paušál 7,81 eur a 19,82 eur ako 20 % DPH k trovám tohto úkonu,
- suma 190,97 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 26.05.2015, z režijného paušálu 1 x 8,39 eur (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny),
- odmena 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 20.08.2015 a režijný paušál 8,39 eur,
- odmena 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 27.10.2015 a režijný paušál 8,39 eur,
- odmena 91,29 eur za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 10.11.2015 a režijný paušál 8,39 eur,
- odmena 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 16.11.2015 a režijný paušál 8,39 eur.

Povinnosť na náhradu trov konania uloženú žalobkyni týmto rozsudkom je žalobkyňa povinná splniť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (prvá časť prvej vety), pričom náhradu trov konania je žalobkyňa povinná zaplatiť k rukám advokátov žalovaných v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.